

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 28 listopada 2025 roku

Znak sprawy: SPN.III.7821.1.6.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.) w związku z art. 11g ust. 1 pkt 1 oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 311)

po rozpatrzeniu

odwołania I i z dnia 26.08.2025 r. (pismo wspólne) od decyzji Nr 4-25/2025 Starosty Staszowskiego z dnia 31.07.2025 r., znak: B-II.6740.4.21.1.2025MB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej na odcinku 688mb od km 0+000 do km 0+688 w miejscowości Osiek, gmina Osiek, powiat staszowski, województwo świętokrzyskie

o r z e k a m:

uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Burmistrz Miasta i Gminy Osiek jako zarządca dróg gminnych wnioskiem z dnia 23.04.2025r., pismo bez znaku, wystąpił do Starosty Staszowskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej – ulicy Nowej w Osieku”.

Pismem z dnia 10.12.2024 r., znak: B-IV.6740.2.25.2024.JK, organ I instancji działając w trybie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.) – zwanej dalej Kpa, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków ww. wniosku, co nastąpiło w dniach 27.05.2025 r. i 11.06.2025 r. Na podstawie uzupełnionego wniosku Starosta Staszowski wszczął postępowanie w sprawie, zakończone wydaniem przez organ I instancji w dniu 31.07.2025 r., decyzji Nr 4-25/2025, znak: B-II.6740.4.21.1.2025MB.

Od decyzji Nr 4-25/2025 wspólne odwołanie wnieśli . Kontrolowanej decyzji zarzucili naruszenie ich słuszných interesów poprzez zatwierdzenie projektu budowlanego w kształcie, który nadmiernie i w sposób nieuzasadniony ingeruje w prawo własności nieruchomości oznaczonej jako działka nr 425/3. Wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji celem modyfikacji przebiegu drogi. Na wysokości nieruchomości pas drogowy zostanie poszerzony o ok. 4m do szerokości ok. 8m, podczas gdy na innych odcinkach posiada szerokość 6-7m. W ocenie odwołujących jest to bezzasadne, gdyż projekt nie przewiduje w tym miejscu żadnych elementów infrastruktury jak przystanek autobusowy czy przejście dla pieszych. Skarżący uważają, iż istnieje możliwość poszerzenia pasa drogowego po przeciwnej stronie ulicy, gdzie znajdują się głównie

nieużytki. Ponadto przesunięcie osi drogi w kierunku przeciwnym do działki nr 425/3 spowodowałoby złagodzenie łuku drogi co poprawiłoby widoczność i płynność ruchu.

Przy piśmie z dnia 08.09.2025 r. organ I instancji przekazał Wojewodzie Świętokrzyskiemu akta sprawy wraz z odwołaniem. Poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości złożenia, w terminie 7 dni, wniosków i wypowiedzi co do zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W dniu 17.09.2025 r. tut. organ wezwał w trybie art. 64 § 2 Kpa skarżących do usunięcia braków formalnych odwołania z dnia 26.08.2025 r., od decyzji Nr 4-25/2025 Starosty Staszowskiego, poprzez jego własnoręczne podpisanie, co nastąpiło w dniu 02.10.2025 r.

Pismem z dnia 17.10.2025 r., organ odwoławczy zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy Osiek o zajęcie stanowiska w sprawie zagadnień podniesionych w odwołaniu, a w szczególności do wypowiedzenia się, czy istnieje możliwość dokonania zmian w rozwiązaniach projektowych planowanej inwestycji, a w przypadku braku takiej możliwości do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłoszonych przez odwołujących żądań. Inwestor w piśmie z dnia 21.11.202 r., znak BI.6740.65.2025.MN, stwierdził, iż szerokość pasa drogowego wynika z konieczności umieszczenia w nim wszystkich projektowanych elementów drogi – jezdni, pobocza i opaski gruntowej. Wskazał, iż na wysokości działki skarżących odległość granicy pasa drogowego od krawędzi jezdni wynosi od 1,25m do 3,00m, zaś pas drogowy posiada szerokość od 7,90m do 8,55m. Zaznaczył, iż planowana inwestycja nie spowoduje konieczności rozbiórki ogrodzenia działki odwołujących. Nie zajął stanowiska w podnoszonych w odwołaniu kwestiach odmiennego przebiegu drogi (po przeciwnej stronie ulicy), ani bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Rozpatrując sprawę w trybie odwoławczym stwierdzam co następuje:

W myśl art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 311) - zwanej dalej specustawą, decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla dróg gminnych wydaje starosta na wniosek właściwego zarządcy drogi, natomiast art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy określa, że wojewoda jest organem, do którego służy odwołanie od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydanej przez starostę.

Zgodnie z art. 11c specustawy do postępowania w sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy Kpa, z zastrzeżeniem przepisów specustawy. Stosownie natomiast do art. 15 Kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Zgodnie z tą zasadą przed organem odwoławczym następuje powtórne rozpoznanie i rozstrzygnięcie merytoryczne sprawy. Oznacza to, że Wojewoda Świętokrzyski, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, ponownie rozpatrzył wniosek Burmistrza Miasta i Gminy Osiek, zbadał postępowanie administracyjne i decyzję Nr 4-25/2025 Starosty Staszowskiego z dnia 31.07.2025 r., znak: B-II6740.4.21.1.2025MB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej na odcinku 688mb od km 0+000 do km 0+688 w miejscowości Osiek, gmina Osiek, powiat staszowski, województwo świętokrzyskie.

Zgodnie z dyspozycją art. 11g ust. 3 specustawy w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Po dokonaniu analizy akt przedmiotowej sprawy, w tym wydanej przez Starostę Staszowskiego decyzji, tut. organ stwierdza, że wadą dotknięte jest postępowanie administracyjne przed organem pierwszej instancji oraz sama decyzja.

Wady te dotyczą w szczególności:

- kompletności i poprawności wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust.1 specustawy),
- poprawności treści decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (art. 11f ust. 1 specustawy).

Z uwagi na fakt, że tego typu uchybienia nie są możliwe do naprawienia w postępowaniu odwoławczym, gdyż naruszone zostałoby prawo strony do udziału w dwuinstancyjnym postępowaniu, zastosowano art. 138 § 2 Kpa mając na uwadze zapisy art. 11c specustawy, który stanowi, że do postępowania w sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów specustawy i postanowiono jak w sentencji.

Należy podkreślić, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydana w trybie specustawy, ma doniosłe skutki prawne w odniesieniu do nieruchomości lub ich części znajdujących się w liniach rozgraniczających teren oraz do nieruchomości zlokalizowanych poza liniami rozgraniczającymi, tam gdzie przewidywana jest budowa/przebudowa sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych, zjazdów czy innych dróg publicznych. Zatem postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej powinno być prowadzone szczególnie starannie i pozbawione wad.

Analizując złożony w dniu 30.04.2025 r. przez Burmistrza Miasta i Gminy Osiek wniosek, skorygowany i uzupełniony pismami z dnia 27.05.2025 r. i 11.06.2025 r., o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej – ul. Nowej w Osieku”, tut. organ stwierdził, że zawiera on braki formalne, tj., inwestor nie dołączył wszystkich wymaganych elementów wskazanych w art. 11d ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Natomiast część przedłożonych załączników nie odpowiada przepisom obowiązującego prawa.

Art. 11d ust. 1 specustawy wskazuje w szczególności elementy jakie powinien zawierać wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od pkt 1 do pkt 9. Z analizy materiałów zgromadzonych przez organ I instancji dokonanej w trakcie postępowania odwoławczego wynika, że:

- we wniosku brak opinii (wystąpienia/stosownego oświadczenia):
 - ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych – art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. a) specustawy,
 - dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani - art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. b) specustawy,
 - właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych - art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. c) specustawy,
 - ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych - art. 11 d ust. 1 pkt 8 lit. ca) specustawy,
 - dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią – art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d) specustawy,

- dyrektora właściwej regionalnej dysekcji Lasów Państwowych - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych – art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. e) specustawy,
- właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej - w odniesieniu do linii kolejowej – art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. g) specustawy,
- podmiotu zarządzającego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz.U. z 2023 r. poz. 1796) - w odniesieniu do obszaru portu lub przystani morskiej – art. 11d ust. 1 pkt. 8 lit ga) specustawy.

Do wniosku dołączono oświadczenie projektanta (autora projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego), iż planowana inwestycja nie znajduje się na: terenach górniczych, wpisanych do rejestru zabytków oraz gminnej ewidencji zabytków, gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, miejscowości uzdrowiskowej, obszarach pasa technicznego, pasa ochronnego, portów morskich i przystani, obszarach kolejowych, obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią. Wnioskodawca (Burmistrz Miasta i Gminy Osiek) w treści wniosku powielił te informacje używając zwrotu: „... - oświadczenie projektanta, iż projektowana inwestycja nie znajduje się na ...”, w sytuacji kiedy to ww. organ wystąpił z wnioskiem i to on winien takie oświadczenie złożyć.

Nie wskazano terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania – art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c) specustawy, choć analiza dokumentacji projektowej wskazuje, iż konieczne będą rozbiórki elementów istniejącego zagospodarowania terenu.

Na str. 2 wniosku wskazano „działki, na których istnieje potrzeba ustalenia obowiązku dokonania budowy lub przebudowy zjazdów”. Określenie obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h) specustawy, w rozstrzygnięciu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest nierozdzielnie związane z określeniem ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości (art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i) specustawy) i zezwoleniem na wykonanie takiego obowiązku (art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. j) specustawy). Oznacza to, iż dotyczy wykonania robót budowlanych niezbędnych do realizacji przedsięwzięcia na nieruchomościach położonych poza liniami rozgraniczającymi teren. Tymczasem, zgodnie z przedłożonymi załącznikami graficznymi do wniosku wszystkie budowane/przebudowywane zjazdy znajdują się w liniach rozgraniczających teren.

Stosownie do art. 11d ust. 1 pkt 5 obligatoryjnym elementem wniosku są: projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany, stanowiące elementy składowe projektu budowlanego. Natomiast art. 34 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t. j. Dz. u. z 2025 r., poz. 418 ze zm.) wskazuje akt wykonawczy do tej ustawy określający zawartość dokumentacji projektowej, tj. rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (t. j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1679). Dołączony do wniosku projekt architektoniczno-budowlany nie spełnia wymogów ww. rozporządzenia:

- dokumentacja projektowa nie została oprawiona do formatu A4 - § 2a w związku z § 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ww. rozporządzenia,
- brak zestawienia powierzchni biologicznie czynnej - § 14 pkt 4 lit. c) ww. rozporządzenia,
- brak orientacji położenia terenu w stosunku do terenów sąsiednich - § 15 ust.1 pkt 1 ww. rozporządzenia.

Z art. 34 ust. 2 ustawy Prawo budowlane wynika, że zakres i treść projektu budowlanego powinny m.in. określać niezbędne warunki do korzystania z obiektu przez osoby ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze

szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2024 r., poz.1141 ze zm.). W załączonej do wniosku dokumentacji projektowej brak informacji w tym zakresie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane do przepisów techniczno-budowlanych zalicza się m.in. warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie. W realiach przedmiotowej sprawy będą to warunki określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1518). Przyjęte rozwiązania projektowe drogi gminnej klasy D (dojazdowa) – ul. Nowej w Osieku naruszają przepisy tego rozporządzenia w zakresie liczby: jezdni głównych i pasów ruchu oraz ich szerokości. Zgodnie z § 15 ust. 4 ww. rozporządzenia ulica klasy D, powinna mieć liczbę jezdni głównych (n) i liczbę pasów ruchu na jezdni głównej (m), wyrażoną przekrojem o symbolu n/m, standardowo dwukierunkowy 1/2, dopuszcza się dwukierunkowy 1/1, 2/1, jednokierunkowy 1/1 lub jednokierunkowy 1/2. Natomiast § 17 ust. 1 pkt 7 tego rozporządzenia określa szerokość pasa ruchu na jezdni dla ulicy klasy D z co najmniej dwoma pasami ruchu - standardowo 2,50m, dopuszcza się w trudnych warunkach 2,25m. W projekcie architektoniczno-budowlanym, stanowiącym załącznik Nr 3 do kontrolowanej decyzji, wskazano parametry projektowanej drogi (ulicy), określając jej klasę jako D (dojazdowa) o przekroju 1/2, droga jednojezdniowa, dwukierunkowa. Oznacza to, iż szerokość pasa ruchu projektowanej drogi winna wynosić min. 2,25m (w trudnych warunkach), zaś standardowo 2,50m. Tymczasem, zgodnie z częścią opisową i graficzną dokumentacji projektowej oraz mapą przedstawiającą proponowany przebieg drogi (załącznik Nr 1 do zaskarżonej decyzji) całkowita szerokość projektowanej dwukierunkowej jezdni wynosi 3,50m, z lokalnymi poszerzeniami do 5,00m w miejscach tzw. mijanek. Stanowi to oczywistą sprzeczność z przywołanymi wyżej przepisami.

Ponadto należy wskazać, iż w dokumentacji projektowej jako podstawę opracowania wymieniono m.in. „rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2024 poz. 726 z późn. zm.)”. Jest to co najmniej niezrozumiałe, mając na uwadze § 1 ww. rozporządzenia, który stanowi, iż ustala ono warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę. Tymczasem wniosek inwestora jak i decyzja organu I instancji dotyczą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (liniowej) – budowy drogi gminnej – ulicy Nowej w Osieku.

Ponieważ wniosek złożony przez inwestora nie zawiera wszystkich elementów wymaganych art. 11d ust. 1 ustawy o szczególnych zasadach przygotowywania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, a część przedłożonych załączników nie odpowiada obowiązującym przepisom prawa (pod względem formalnym jest niekompletny) Starosta Staszowski nie powinien wszczynać postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Organ nie zebrał w sprawie wszystkich wymaganych materiałów dowodowych pozwalających na wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej czym naruszył art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa. Organ I instancji naruszył przepisy postępowania w stopniu uzasadniającym uznanie sprawy za niewyjaśnioną i przez to niekwalifikującą się do merytorycznego rozstrzygnięcia przez organ drugiej instancji.

Przyjęcie przez organ I instancji wadliwego wniosku, doprowadziło do uchybień w toku postępowania administracyjnego, jak również miało istotny wpływ na treść decyzji Nr 4-25/2025 wydanej przez Starostę Staszowskiego.

O wszczęciu postępowania w sprawie wydania zaskarżonej decyzji Starosta Staszowski, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem na adres wskazany w katastrze nieruchomości, zaś pozostałe strony w drodze obwieszczenia. Zarówno indywidualne zawiadomienia jak i publicznie ogłoszone obwieszczenia zawierały informację o planowanych robotach budowlanych polegających na

budowie/przebudowie zjazdów „poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji”. Jak wykazano wyżej nie znajduje to odzwierciedlenia w załącznikach graficznych do wniosku, które zostały zatwierdzone kontrolowaną decyzją, jako załączniki Nr 1 i Nr 3 do tego rozstrzygnięcia. Podanie informacji o zakresie robót budowlanych realizowanych w ramach inwestycji niezgodnym z rzeczywistym zamiarem inwestora stanowi naruszenie ogólnej zasady postępowania wyrażonej w art. 8 Kpa – pogłębiania zaufania do władzy publicznej.

W pkt. 6.8), 6.9) oraz 6.10) na str.11 kontrolowanego rozstrzygnięcia Starosta Staszowski określił – odpowiednio: obowiązek budowy/przebudowy zjazdów, ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji ww. obowiązku i zezwolił na jego wykonanie. Jak wykazano wyżej, dla przedmiotowej inwestycji nie zachodzą przesłanki do wydania takiego orzeczenia. Zakres przedsięwzięcia nie obejmuje wykonania zjazdów poza liniami rozgraniczającymi teren, zatem nie ma podstaw do nałożenia takiego obowiązku, ograniczenia korzystania z nieruchomości przyległych do projektowanego pasa drogowego dla jego wykonania i wreszcie wydania zezwolenia na wykonanie. Ponadto, w rozstrzygnięciu kontrolowanej decyzji (str. 1 i 2) określającym linie rozgraniczające teren oraz obszar poza tymi liniami, na którym realizowana będzie inwestycja, brak jest wskazania nieruchomości przeznaczonych pod budowę/przebudowę zjazdów.

Na str. 17 – 19 decyzji Nr 4-25/2025 organ I instancji zawarł informacje opatrzone śródtytułem „Pouczenie”. W istocie są to informacje o innych skutkach prawnych jakie wywołuje decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, których nie wskazano ani w sentencji, ani w uzasadnieniu kontrolowanego rozstrzygnięcia. Stosownie do art. 112 Kpa pouczenie w decyzji administracyjnej to informacja dla strony o możliwościach odwołania, wniesienia skargi, sprzeciwu lub powództwa do sądu powszechnego, a także o terminach i sposobie ich wniesienia. Jest to jeden z kluczowych elementów decyzji, którego celem jest ochrona praw strony. Strona nie może ponieść negatywnych konsekwencji w przypadku zastosowania się do błędnego pouczenia. Zatem niedopuszczalne jest zamieszczanie w pouczeniu decyzji innych informacji niż wskazane w art. 112 Kpa.

Wykazane wyżej uchybienia we wniosku inwestora, postępowaniu prowadzonym przez Starostę Staszowskiego jak również uchybienia w decyzji, nie są możliwe do naprawienia w postępowaniu odwoławczym.

Należy zaznaczyć, że w przedmiotowej sprawie nie można zastosować przepisu art. 11g ust. 3 specustawy, który wskazuje, iż nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki. Na gruncie kontroli przesłanek uchylenia decyzji nie ma wątpliwości, że wskazane uchybienia, w tym dotyczące projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego odnoszą się w istocie do całości inwestycji. Bowiem przepis art. 11g ust. 3 specustawy wskazuje nie na zakres odwołania, lecz na zakres stwierdzonej wady. Zastosowano więc przepis art. 11c specustawy, który stanowi, że do postępowania w sprawach o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przepisów ustawy. Należało więc zastosować przepis art. 138 § 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego czyli uchylić decyzję w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia. Wobec wystąpienia w przedmiotowej sprawie przesłanek z art. 138 § 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego tj. decyzja wydana została z naruszeniem przepisów postępowania, oraz konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie - organ II instancji postanowił uchylić decyzję w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia.

Odnosząc się do sprzeciwu wobec realizacji planowanej inwestycji na nieruchomościach należących do skarżących oraz pozostałych kwestii podniesionych w odwołaniu, tut. organ wyjaśnia: Brak zgody na przebieg inwestycji przez nieruchomości należące do odwołujących (lub innych właścicieli nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej) nie upoważnia organu I instancji do wydania decyzji o odmowie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oraz nie powoduje uchylecia decyzji przez organ odwoławczy. Podkreślić trzeba, iż zgoda właścicieli nieruchomości objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest wymagana przepisami prawa, zaś zgodnie z art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Przebieg linii rozgraniczających określonych w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wynika z wniosku składanego przez zarządcę drogi, do którego zgodnie z art. 20 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 889) należy pełnienie funkcji inwestora, opracowywanie projektów planów rozwoju sieci drogowej. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jak i organ odwoławczy, nie jest upoważniony do wyznaczania

i korygowania przebiegu inwestycji. Organy te, prowadząc postępowanie nie mają kompetencji do oceny celowości, słuszności czy racjonalności rozwiązań przyjętych we wniosku inwestora. Organ administracji wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, jak i organ odwoławczy, jest upoważniony jedynie do oceny czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa, czy złożony wniosek spełnia wymogi zawarte w przepisach prawa i czy jest zgodny z przepisami specustawy. Podniesione w odwołaniu zarzuty nie miały wpływu na treść podjętego przez tut. organ rozstrzygnięcia.

W niniejszej sprawie tut. organ dostrzegł uchybienia wniosku, usterki postępowania administracyjnego jak i błędy zawarte w samej decyzji, co skutkowało uchyleciem rozstrzygnięcia Starosty Staszowskiego.

Mając na względzie powyższe, stwierdzić należy, iż zasadnym jest uchylenie decyzji Nr 4-25/2025 Starosty Staszowskiego z dnia 31.07.2025 r., znak: B-II.6740.4.21.1.2025MB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej na odcinku 688mb od km 0+000 do km 0+688 w miejscowości Osiek, gmina Osiek, powiat staszowski, województwo świętokrzyskie, z przyczyn formalno-proceduralnych wymienionych powyżej i ponowne przeprowadzenie postępowania przez organ I instancji. Burmistrz Miasta i Gminy Osiek winien wyeliminować braki i sprzeczności we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oraz dokonać weryfikacji dokumentacji projektowej pod kątem zgodności z przepisami prawa. Po uzupełnieniu materiału dowodowego we wskazanym powyżej zakresie, Starosta Staszowski powinien dokonać ponownej analizy całości akt, prawidłowo przeprowadzić postępowanie administracyjne i wydać rozstrzygnięcie zgodne z obowiązującym prawem.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 64a i art. 64c § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.) skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego.

W przypadku wniesienia sprzeciwu należy uiścić wpis stały w kwocie 100 zł, płatny w kasie sądu lub na rachunek bankowy sądu wskazany w publikatorze teleinformatycznym – Biuletyn Informacji Publicznej Sądu (<http://bip.kielce.wsa.gov.pl>).

Strony mogą ubiegać się o przyznanie prawa pomocy, polegającego na zwolnieniu z kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Szczegółowe zasady dotyczące przyznawania prawa pomocy uregulowane są w art. 243-262 ppsa.

z up. Wojewody Świętokrzyskiego

Inga Matuszewska
Dyrektor wydziału
Wydział Skarbu Państwa i Nieruchomości

Otrzymują:

- 1.
2. F
3. Starosta Staszowski.
4. Burmistrz Miasta i Gminy Osiek.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Staszowie.
2. Starostwo Powiatowe w Staszowie:
 - Wydział Gospodarki Nieruchomościami,
 - Wydział Geodezji i Ewidencji Gruntów.